

Diagnostika karmy 6

ÚVOD

Když jsem v roce 1997 dokončil čtvrtou knihu, byl jsem přesvědčen, že proces popisu lidských hodnot je dovršen. Nakolik se orientuji ve všem, co je nazýváno lidským štěstím, natolik snadněji mohu určit, co jsem začal zbožňovat, na čem jsem závislý, a poté se závislosti zbavit. Má klasifikace byla zcela dokončena. To znamená, že další připoutanosti již nebudou. Znamená to, že je možné vyléčit sebe i své děti, tj. že karmické zkoumání jsem mohl ukončit. Na to, aby se mohl každý pacient uzdravit, je potřeba jen podrobněji zkoumat, co pacientovi brání zbavit se nějaké závislosti, a najít účinnější prostředek vlivu na změnu charakteru.

Teorie byla dokončena, zbývala praxe. Nějak jsem trochu ochladl k celému tomuto tématu. Za prvé, vše bylo již jasné, za druhé, nikdy jsem si nemyslel, že proces myšlení může vyvolávat nechuť a fyzickou bolest. Chtěl jsem cítit, opět se vrátit k malířství. Potom jsem se chtěl zabývat problémem stárnutí.

Za ta léta má práce na sobě změnila mnohé v mém charakteru a zdraví. Ale k žádnému omlazení přitom nedošlo, spíše naopak. Čím více jsem se soustřeďoval na myšlenky, na chápání a zobecnění, tím bolestivě jsem prožíval jakýkoliv stres a tím aktivněji se zapojovaly procesy stárnutí. Rozhodl jsem se opustit zkoumání a léčení a zcela se věnovat sobě, protože dříve jsem na to neměl čas. Celý řetězec lidských hodnot byl soustředěn na několik článků. První článek – to jsou hodnoty materiálního rázu. Tam je vše jasné. Potom následovaly vrstvy duchovních hodnot. Všechny duchovní hodnoty se rozdělovaly jakoby na dvě větve. Jedna vrstva – to jsou vztahy. Závislost na nich způsobovala žárlivost. Z druhé strany byly schopnost a intelekt. Závislost na nich způsobovala pýchu. Jeden pacient přicházel se zřetelně vyjádřenou závislostí na duchovní úrovni a to se týkalo tématu vztahů. Vysvětloval jsem mu, jak se zbavit této závislosti. Prostě je potřeba si najít jiný opěrný bod. Moderní psychologie vyzývá člověka, aby rozvíjel své zájmy. Pak krach v jedné oblasti není snášen tak bolestivě a člověk přenáší své zájmy do jiné oblasti.

Ale toto schéma funguje jen na povrchní úrovni. V případě křivd, hádek, nevěr. Ale když se věc týká velkých otřesů, např. smrti milovaného člověka, pak ti již zmiňovaní psychologové a psychoterapeuti to sami nedokážou překonat. A jen obracení se k Bohu je vyvádí z beznadějné slepé uličky. A čím silnější je v nás potřeba lásky Božské, tím méně jsme závislí na lásce lidské. A její narušení nebo destabilizace se nestanou tragédií. Z mého pohledu má člověk jen dvě hlavní funkce – rozmnožování a udržování. Toto téma je spjato se vztahy. A rozvíjet sebe, své možnosti, řízení okolního světa – to je téma schopností a intelektu. Bez toho nemůžeme žít. Ale když se to stává samoúčelem, vzniká nejprve závislost, potom agrese a potom rozpad. Tudíž lidské hodnoty jsou souhrnem materiálního a duchovního.

Potřeboval jsem dosáhnout co nejrychlejšího osvobození od materiálních a duchovních hodnot. Čím silněji jsem se na to soustředil, tím silněji se zrychloval čas a v určité etapě zrychlení jsem uviděl, jak jedna závislost přetéká v jinou. A člověk, zvnějšku zacyklený na penězích, materialista a pragmatik, se stává takovým proto, že je uvnitř strašný idealista. A další zesílení závislosti na duchovních momentech je pro něj smrtelně nebezpečné. Potom se ukázalo, že člověk, který se vypořádal se žárlivostí, podvědomě nepřenáší bod opory na lásku k Bohu, ale na schopnosti a intelekt. A namísto zmizelé žárlivosti se objevuje skutečná pýcha. V jistý okamžik jsem pochopil, že kromě těchto stupňů, vrstev lidského, existují vrstvy ještě rozsáhlejší a hlubinnější. Nakonec jsem dospěl k takové kategorii, jako jsou ideály, duchovnost, šlechetnost. To byla mnohem tenčí a rozsáhlejší vrstva. Ležela v základu vztahů a schopností. Závislost na této vrstvě vedla k závislosti na vztazích nebo schopnostech.

Jestliže byla velmi silná, pak žárlivost a pýcha propukaly v člověku zároveň. Téma duchovnosti, šlechtnosti, ideálů a nadějí bylo zároveň tématem kontaktu s budoucností. Čím má člověk vyšší duchovní úroveň, čím je vznešenější a šlechtnější, tím více sní, tím více se u něj rozvíjejí schopnosti ovládat budoucnost. Minulost je materiálně, budoucnost – duchovno. Čím více je v nás budoucnosti, tím více je současnosti a minulosti. Čím je člověk duchovněji a šlechtnější, tím aktivněji, dříve či později, se budou v něm nebo v jeho vnucích projevovat schopnosti a intelekt. Jejich vztahy tak budou bohatší a více harmonické. Vše, co máme, přichází z budoucnosti a přeměňuje se v přítomnost, proto stupeň vnitřní duchovnosti určuje naše možnosti v přítomnosti. Čím více je v člověku duchovnosti a šlechtnosti, tím více budou mít jeho potomci nejen duchovní, ale i materiální hodnoty. A dokonce, jestliže děti i vnuci přestanou být mravnými a šlechtnými, vnitřní zásoby jim dovolí po určitou dobu celkem dobře existovat.

Proč se tak často potomci zříkají duchovnosti a šlechtnosti? Protože zbožnění budoucnosti rodí závislost na ní a potom způsobuje její ztrátu. A s uzavřenou budoucností člověk buď umírá, nebo dostává nevléčitelnou nemoc. A čím je duchovnost člověka vyšší, tím větší je pokušení zbožňovat tuto duchovnost a záviset na ní.

První příznaky závislosti se projevují jako strach o naši budoucnost, o budoucnost blízkých lidí. Dále je to zacyklení na plánech a snech. Potom se příznaky závislosti projevují skrze bolestivé nepřijetí kolísání budoucnosti, když se neuskutečňují plány a naděje, když se vysněný obraz světa stává neudržitelným. Dále je to nemožnost přijmout krach ideálů, zhroucení plánů a nadějí. Zrada či nespravedlivost ze strany lidí nebo společnosti je ukazatelem silnější závislosti na budoucnosti, a tehdy se hroutí osud i zdraví.

Prohlížel jsem obrovský počet pacientů s rakovinou nebo neplodností a u všech závislost na ideálech, na budoucnosti několikrát převyšovala nebezpečnou úroveň.

Takže, materiálně je minulost, duchovnost je budoucnost a mezi nimi jsou vztahy, z jedné strany, a schopnosti a intelekt – z druhé. Je potřeba projít životem a přijmout ponížení všech těchto momentů jako očištění. Je potřeba zbavit se zármutku z minulosti a strachů z budoucnosti. Boha poznáme skrze cit lásky, který není na ničem závislý, a jakákoliv agrese vůči lásce nás odhání od Boha a ponořuje do lidské podstaty. Proto první, co je potřeba udělat, když přezkoumáváme svůj život, je zbavit se jakékoliv agrese vůči lásce, která se projevila odmítáním žít, nespokojeností se sebou a svým osudem, a také odsuzováním a záští k jiným lidem. Toto schéma v pomoci lidem dokonale účinkovalo a ta reálná neštěstí a tragédie, které se člověku děly, ty situace, které by specialisté rozplétali roky, byly vyřešeny snadno a přirozeně za několik hodin. Například, pacientka mi vypráví:

– Vidím, že s mým synem se děje něco strašného a nemohu s tím nic dělat. Měl milovanou dívku, ale nedávno se s ní rozešel a velmi těžce to nesl. Teď se všechny jeho plány, naděje, jak v zaměstnání, tak v byznysu i v osobních záležitostech zhroutily. Zcela ztratil kontrolu nad situací. Přitom je specialista na bojová umění a za několik posledních měsíců ho několikrát zmlátili na ulici: jako by ho něco svazovalo, nemohl se pořádně bránit. Cítí beznadějnost situace a začíná pít. Stále více propadá do propasti a já jsem bezmocná mu pomoci.

Stačí mi několik vteřin, abych v jemném plánu uviděl situaci.

– Můžete změnit jeho osud za několik hodin, – říkám ženě. Vše, co jste vyjmenovala, zmizí jako dým. Jen musíte vážně zapracovat na sobě. Váš syn lpí na ideálech, tj. uzavření budoucnosti převyšuje asi pětkrát nebezpečnou úroveň. Ve značné míře to přišlo skrze Vás, protože jste nežila Božskou láskou, ale ideály, duchovností, šlechtností. Přezírala jste lidi chudé duchem, tj. neschopné a hloupé, bezzásadové a nečestné. Nechtělo se Vám žít, když byly pokořeny vaše ideály, když Vás zrazovali a nespravedlivě se k Vám chovali. Před početím dětí, abychom je zabezpečili velkou porcí Božské lásky, je potřeba se odpoutat od všeho lidského. A čím silněji člověk na něčem lpí, tím bolestivěji probíhá odpoutání. Toto odpoutání může přijít prostřednictvím urážek od lidí, nebo jestliže to nepřijímáme, skrze

nemoci a neštěstí nebo skrze smrt. A jestliže nechápeme, že urážka od jiného člověka je milost daná Bohem, pak jsou již naše děti léčeny nemocemi a neštěstím. Prožijte znovu svůj život a pociťte, že nejsvatější duchovní hodnoty nic neznamenají ve srovnání s láskou k Bohu. Přijměte jakékoliv ponížení nebo nespravedlivost jako možnost zachránit své dítě, možnost změnit sebe prostřednictvím zproštění od lidského a směřování k Božskému. Přičemž modlit se je potřeba nejen za syna, ale i za vnuky. V jemném plánu vidím temnou skvrnu, která přilnula k Vašemu synovi. To je jeho budoucí dítě. Aby se narodilo šťastné, musí se jeho duše očistit. A to nyní probíhá přes pokoření ideálů a duchovnosti u jeho otce. Nakolik zpětně dobrovolně přijmete očištění a tím, že se budete měnit, dáte do pořádku díky sobě syna i vnuky, natolik nebude nutné nedobrovolné očištění. Čím méně závisí naše duše na lidských hodnotách, tím méně je potřeba nepříjemností a neštěstí, abychom ji očistili. A když rodiče skutečně měnili svůj vztah k minulosti a přítomnosti, pak neméně reálně se měnila jejich přítomnost a budoucnost, včetně jejich potomků.

Naprosto mě přestalo překvapovat, když charakter dítěte, jeho osud se změnil za několik hodin. Pamatuji si, jak jsem jedné své známé několikrát říkal, že její starší syn může zahynout. Modlila se, pracovala na sobě, ale nic se neměnilo.

– Víš, – říkala, – snažila jsem se ho do toho nějak zapojit. Ale stačí, abych zapnula videokazetu s tvým vystoupením, a hned s křikem utíká z pokoje, a když se mu snažím číst tvé knihy, kategoricky odmítá poslouchat.

– Nechci, aby ses na mě potom urážela, – řekl jsem, – ale tvůj syn má stále méně a méně šancí, aby přežil.

A na němou otázku v jejích očích jsem odpověděl:

– Buď se skutečně změníš a přesvědčíš svoji duši o tom, že Božské je důležitější než lidské a že jakékoliv lidské štěstí je jen možností jak nahromadit lásku k Bohu, nebo tvoje dítě může onemocnět a zemřít v nejbližší době.

Nějakou dobu seděla nehnutě. Potom řekla:

– Dobře, pokusím se.

Večer mi zavolala. Ale ze začátku nemohla mluvit, protože brečela. Pochopil jsem, že se stalo neštěstí.

– Víš, – říkala plačky, – můj starší syn ke mně před půl hodinou přišel s tvou knihou v rukou a poprosil mě, abych přečetla, co je tam napsáno.

– Tak proč brečíš? – divil jsem se.

– Protože jsem šťastná.

Takže moje zkoumání byla ukončena. Ale nicméně mnohá těžká onemocnění podléhala léčení velmi ztuhá. Upřímně, nechápal jsem, v čem je problém. Přijatelným vysvětlením bylo následující: rozsah porušení vyšších zákonů a agresí vůči lásce v minulých životech byl velmi veliký. A proto změny v charakteru probíhaly velmi pomalu. Druhá příčina spočívala pravděpodobně v tom, že kromě úrovně ideálů a duchovnosti existovaly ještě hlubinnější a rozsáhlejší úrovně. A potom, když jsem mnohokrát zkoumal desítky a stovky možných variant, došel jsem k závěru, že za ideály jde úroveň vůle a za ní – úroveň života.

Tudíž, celý řetězec vypadal následovně. Nejprve materiální hodnoty, potom vztahy a schopnosti, pak duchovnost, šlechtnost, ideály, dále vůle, osud člověka a život. A jestliže se zbavím lpění na lidském životě, pak se zmenšuje má závislost na vůli, ideálech i na všem ostatním. To znamená, že je možné se modlit takto:

– Bože, celý můj život a jakékoliv lidské štěstí je prostředkem, jak nahromadit lásku k Tobě.

A pravidelné odpoutávání od všech životních radostí zmenšuje závislost na lidském a činí modlitbu důležitější. To znamená, že je možné přepočítávat parametry lpění na každé hodnotě, přičemž zvláštní důležitost získaly hlavně – život, osud, vůle. Všechny ostatní závisely na nich. Pochopil jsem, že moje diagnóza a příprava na smrt v roce 1991 nebyly náhodné.

V listopadu roku 1991 jsem se sešel s budoucím redaktorem a vydavatelem mé první knihy. V červnu roku 1993 byla kniha napsána. A protože se v ní hovoří o Božském a informace jsou velmi důležité a mocné, musela být kniha čistá. A procházení procedury umírání a loučení se vším, co je mi drahé, a v konečném důsledku i se samotným životem, mi umožnilo dát se do pořádku a očistit duši.

A tedy, kruh hodnot je popsán. Systém je dokončen, tj. v podstatě příčiny jakéhokoliv onemocnění mohou být odstraněny, jestliže je odstraněna závislost na všech člancích lidského. A protože lidská láska má rozdílný rozměr, je potřeba se naučit zachovávat lásku k Bohu, když probíhá destabilizace ne prvních vrstev lidské lásky, ale následujících, rozsáhlejších. Zbývalo, vycházejíc ze systému, dát se zcela do pořádku. I když, upřímně řečeno, pocit úplné spokojenosti jsem neměl. Ale v ordinaci, s každým novým nepochopitelným případem, se objevují nová fakta pro chápání a možnost jít dál. Mimochodem, jednou se mě moji přátelé zeptali:

– Je možné zbožňovat lidskou duši?

– Upřímně řečeno, nevím, – odpovídal jsem, – ale jestliže budeme uvažovat logicky, pak velká část naší duše, která nežije věčně, se nachází v prostoru a čase, což znamená, že může být rovněž objektem zbožňování.

Ale v mém systému takový pojem nebyl, a tak mi zbývalo jen rozhodit rukama.

V mých zkoumáních byl ještě jeden zvláštní fakt. Bylo to spjato s budoucností. Parametr budoucnosti se neznámo proč choval nestabilně. V podstatě, jestliže neexistuje závislost na životě, šťastném osudu a vůli, pak tím spíš nemůže být lpění na budoucnosti, tj. principech, snech, ideálech a následujících vztazích nebo schopnostech, nemluvě již o materiálních hodnotách. A tím neméně jsem opakovaně narážel na problémové pacienty, jejichž všechny parametry byly normální, s výjimkou parametru budoucnosti. Téma budoucnosti bylo ještě s čímsi spjato, cosi ho napájelo. Jestliže nechápu, odkud se bere destabilizace tohoto parametru, znamená to, že nevidím jiné hlubinné příčiny, které mohou vyvolat nemoc, pak i v složité situaci mohu být nakonec bezmocný. Z jedné strany jsem to chápal, ale z druhé strany, všechny moje pokusy mi neposkytovaly vysvětlení celé té situace. Ano, upřímně řečeno, ani sílu jsem na to neměl. Vždyť všechny změny deformace struktur pole, které vidím, samy o sobě nic neznamenají. Hlavní je – zobecnit je, uvést je do systému. Zde je potřeba velmi mnoho jemné energie. I zde se má popularita a můj rostoucí finanční blahobyt stávaly stále nebezpečnějšími. Dřív jsem si neuvědomoval, jak mnoho sil ubírají nákupy, domácí práce atd. To vše vyžaduje neustálou kontrolu nad situací. V takovém režimu jsem nikdy nepracoval. Bylo to pro mě zjevným přetížením. Přičemž i každou knihu jsem psal, abych zlepšil popsanou situaci. První kniha se objevila jako uvědomění si toho, že žijeme a chováme se jeden k druhému zcela nesprávně. Nikdo pořádně nevěděl, v čem spočívá smysl života, co je příčinou nemoci, jak se chování rodičů odráží na zdraví a osudu jejich dětí? Nyní již mnoho lidí píše o tomto tématu, protože se stalo atraktivním. Ale tehdy to byl objev. Napsal jsem první knihu a najednou jsem uviděl, že nejhlavnější příčina nemoci nespočívá v zbožštění materiálního. Touha udělat cílem a smyslem života rodinu, vztahy s blízkými lidmi, schopnosti a intelekt může být mnohem vážnější příčinou onemocnění než jakékoliv materiální aspekty.

V první knize jsem psal, že hlavním zdrojem nemoci je modlitba za materiální, pozemské. Ale ukázalo se, že hlavním problémem současného světa je právě zbožštění duchovního. A protože první kniha, stejně jako ty následující, je založena na mých vlastních zkoumáních, na závěrech, které byly mnohokrát potvrzeny při práci s pacienty, ukázalo se její působení jako velmi silné. Ale hlavní byl impuls odpoutání se od materiálního. I druhou knihou jsem se snažil vyvážit mechanismus překonání lidských hodnot. Za obvyklých podmínek bych každou knihu psal 5-7 let. A tady chápání toho, že nevyvážená informace může být nebezpečná, mě tlačilo k novým hektickým hledáním.

Když jsem dokončil druhou knihu, chtěl jsem si několik let odpočinout. Ale najednou jsem pochopil, že existuje ještě jeden velmi důležitý moment, který umožňuje mnohé vysvětlit. Je to zbožštění lidské lásky. Schopnost zachovat lásku k Bohu a nehledat viníky, když je ponížěn vrchol lidského štěstí – lidská láska, je schopností zbavit se ve značné míře přitažlivosti lidského.

A tak ke mně do ordinace přichází lidé, kteří přečetli všechny tři knihy. Vše je u nich v pořádku, kromě jednoho podivného faktu. Jejich závislost na vyšších duchovních momentech, na vědomí jako takovém, mnohokrát převyšuje nebezpečnou úroveň. A právě to často způsobuje neplodnost a onkologická onemocnění. To znamená, že informace není dokončena a v některých hlavních aspektech systém nedokáže pomoci strádajícím. A tehdy se objevuje čtvrtá kniha. Obvykle před začátkem napsání jakékoliv knihy a po jejím dokončení začínám mít veliké nepříjemnosti. A čím je informace cennější, tím silněji mnou lomcuje, aby byla kniha dána do pořádku. Neboť kniha, stejně jako dítě, v sobě nese informaci autora. Jako rodiče zodpovídají a pykají za své děti, když je nesprávně emocionálně vychovali, i já jsem zodpovědný za každou svou knihu.

Zvláštní očisty po dokončení čtvrté knihy jsem nezaznamenal. Pochopil jsem, že více méně se vše dalo do pořádku a mohu odpočívat a věnovat se ještě jiným věcem. Ale protože přece jen hlavním zdrojem získání informace je práce s nemocnými, přijímal jsem někdy pacienty, a také jsem se chtěl přesvědčit, nakolik efektivně mohou pomoci nemocným mé objevy.

Pomalu, po mučivých srovnáváních a diagnostikováních, jsem došel k závěru, že téma budoucnosti, principů a ideálů má pod sebou ještě tenčí rozsáhlejší vrstvu. Ta je spjata s pojmy mravnosti, lidské lásky, s náboženským pohledem na svět a neznámo proč – s procesy stárnutí. Nakonec jsem pochopil, že tato vrstva se nazývá duše člověka.

Nebudu detailně popisovat, jak jsem na to všechno přišel. Bylo by možné o tom napsat celou knihu. Podávám přibližný, stručný popis své cesty. Pochopil jsem, že mé čtyři předchozí knihy shrnují všechny lidské hodnoty do dvou momentů: materiálního a duchovního. A existuje ještě takový pojem jako hodnoty duše. Ukazuje se, že všechny lidské hodnoty se v konečném důsledku omezují na samotný pojem člověka, tj. na tělo, ducha a duši. A zbožštění milovaného člověka rodí závislost na duši, duchu a těle. A skrze to vzniká lpění na všech ostatních lidských hodnotách. To znamená, že na milovaného člověka nesmíme pohlížet jako na zdroj štěstí, ale jako na pomocníka ve směřování k Bohu, v hromadění Božské lásky. A čím větší je závislost na milovaném člověku, tím větší máme na něj požadavky. To znamená, nakolik můžeme odpouštět a nevznášet požadavky vůči milovanému člověku, natolik nebudeme lpět ani na ideálech a mravnosti, ani na schopnostech a vztazích, ani na materiálních hodnotách.

Byla to nová informace a hovořit o ní s jinými lidmi jsem mohl až potom, když praxe a pomoc nemocným dokázaly její pravdivost. To znamená, že jsem se musel vzpamatovat a pokračovat v dalších zkoumáních.

Uvedu pár příkladů, popisujících, jak jsem pracoval s novou informací.

Jednou mi můj známý v Moskvě řekl o zvláštním případě, který se mu stal.

– Jedu z chaty, – vyprávěl, – na cestě nebylo ani živáčka, měl jsem slušnou rychlost. Najednou, neznámo odkud, přiletěl obrovský kámen a letí na čelní sklo, přímo mně na hlavu. Jen zázrakem jsem stačil trochu uhnout napravo, sklo se rozbilo, ale já jsem zůstal naživu. Je možné vysvětlit, s čím to souvisí?

Několik vteřin se zavřenýma očima prohlížím situaci a potom mu říkám:

– Máš mladou milenkou, jsi do ní zamilovaný a máš komplexy z toho, že jsi mnohem starší než ona. Čím silnější máš komplexy, tím silněji a aktivněji se rozvíjí program sebezničení. Ze začátku je tento program blokován v oblasti hlavy. Ale protože k tobě přišel tento program s velkou rychlostí, neobjevila se u tebe alergická rýma nebo bolest hlavy, ale nebezpečí těžkého úrazu hlavy.

Užasle se na mě dívá.

– Všechno je naprostá pravda. Ale proč takové přísné varování, vedoucí málem až ke smrti?

– Protože máte v energetickém poli společné dítě. V tomto životě nebo v následujícím přijde na svět, teď to nemohu přesně říct. Ale nyní probíhá jeho formování na úrovni pole. Nesprávné chování, obzvláště emocionální, je pro něj nebezpečné.

Můj známý jako předtím nemůže překonat své udivení:

– Nemohu pochopit, jakým způsobem sis to všechno mohl domyslet a všechno to vidět?

– Není to žádná mystika, – říkám, – máš pod 500 jednotek program sebezničení. Souvisí to se ženou, ale ne s manželkou. Přitom se neustále přezíráš, a to je spjato s tématem duše, ke kterému jsem nedávno došel. Přitom s tou zónou, která souvisí se stářím. A to je celá mystika.

– A jak se mám dál chovat?

– Když jde o lásku, zapomeň na to, kolik je jí let a jak vypadá. To znamená, že je potřeba o sebe dbát, ale mít komplexy z toho, že jsi chudý, nehezký nebo starý, je nepřípustné.

Jindy u mě byla pacientka z Izraele.

– Víte, můj muž mívá stav posedlosti, jako by se do něj převtělil ďábel. Mohu mu nějak pomoci?

– Samozřejmě, můžete, – řekl jsem. – Přezírala jste a odsuzovala ortodoxní židy?

Lehce cukla ramenem:

– Ne, nikdy.

Krčím rameny:

– Ještě jednou se ptám: měla jste nějaké námitky, nebo ne?

Žena přemýšlí.

– No, kritický postoj jsem měla vždycky, – říká, – a můj manžel je vůbec nevěřící.

– Váš muž byl v minulém životě ortodoxním věřícím, – říkám, – náboženství mu umožnilo dosáhnout vysoké úrovně mravnosti a duchovnosti a Vy jste začala zbožšťovat v něm i v sobě vyšší aspekty lidské duše. Nakolik něco zbožšťujete v milovaném člověku, natolik to on ztrácí. Co znamená člověk chudý penězi, to víme. Chudý tělem je invalida nebo člověk slabé tělesné stavby. Chudý duchem je přízemní, hloupý, neschopný člověk. Chudý duší je mizera, darebák nebo vrah, nebo ten, kdo se zříká víry v Boha, nebo ten, kdo se nazývá posedlý ďáblem.

Nakolik se modlíte za lidskou duši, natolik ji Váš muž ztrácí. Protože naše duše se ve značné míře rozvíjí s pomocí náboženských příkázání, náboženské náhledy na svět, odsuzování jakéhokoliv náboženství nebo věřících zesilují tíhnutí k duši, a potom přináší neštěstí nám i našim blízkým. Proto musíte znovu projít svým životem a zbavit se vnitřních námitek vůči jakémukoliv náboženství, odmodlit nároky vůči těm lidem, kteří hanobili Vaše náboženské pocity. Jakákoliv náboženská příkázání nemohou být cílem. Jsou jako všechno ostatní – prostředkem k nahromadění lásky k Bohu. Ne nadarmo rozbil Mojžíš kamenné desky, na kterých bylo vyryto 10 příkázání. Nakolik přestanete zbožšťovat a být závislá na jakýchkoliv náboženských momentech, na vyšších projevech duše, natolik znovu začne Váš muž nacházet duši.

Pamatuji si ještě jednu zajímavou situaci. Mladá žena ke mně přišla s jedním problémem:

– Nic si nepřeji, – řekla, – někam zmizely všechny mé city. Naprostá otupělost ve všem.

– City souvisí s duší, – řekl jsem jí, – jestliže máte pocit, že ztrácíte duši, pak asi pravděpodobně na ní silně lpíte. A příčina je následující: neustále jste odsuzovala společnost a stát.

– Proč mě tehdy tedy nic nebolelo? Proč trpím zrovna takto?

– Jestliže byste se tvrdě, záměrně urazila na nějakého člověka, pak by se i program sebezničení vrátil záměrně zpět. Kdybyste na někoho zanevřela – poškodil by se zrak, kdybyste žárčila – měla byste záchvat mrtvice nebo žlučníku, kdybyste se dlouho urážela – problémy se srdcem a plícemi, při neustálém kritizování a logickém odsuzování – problémy

s játry. A protože jste se urážela na velké skupiny lidí a celý svět, má program sebezničení velmi velký rozsah a pomalu dopadá nejen na tělo a ducha, ale i na duši. Chcete-li znovu pocítit radost citů, zbavte se zpětně nespokojenosti se světem, státem, skupinami lidí.